

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

27. března 2016

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,
ANGLIE

ČTENÍ: NUMERI 8-9, PŘÍSLOVÍ 5, LUKÁŠ 19

OČEKÁVÁNÍ KRÁLOVSTVÍ

V našem čtení z Lukáše jsme doprovázeli Mistra na jeho duchovní cestě do Jeruzaléma. Od počátku věděl, že přichází do Jeruzaléma zemřít, a v polovině svého kazatelského působení popsaného v Lukášovi 9 se vydal tímto směrem. Zatímco jej jeho putování vedlo různými cestami, ve své mysli se připravoval na naplnění spásonosného záměru své mise, kterého mělo být dosaženo ve svatém městě. V Lukášovi 19 se ocitáme v onom klíčovém posledním týdnu „triumfálního“ vstupu do města popsaného později v téže kapitole.

Propojení poselství vykoupení a království

Ježíš však nikdy neztratil z dohledu konečný účel toho všeho – Jeruzalém neměl být pouze místem zdánlivě tragické Mesiášovy smrti, nýbrž rovněž sídlo jeho budoucího věčného kralování. Ve svém evangeliu Lukáš představuje oba tyto prvky vedle sebe. V Lukášově líčení proto nacházíme jak smutek, tak i naději, do nebe volající nespravedlnost i vyhlášení Boží spravedlnosti, tragédie i triumf.

Proto není žádným překvapením, že Lukáš propojuje téma království s narativem obětování a představuje nám nejen radost, která očekávala Ježíše, ale i možnost vstoupit do království, kterou dostáváme my, jeho čtenáři. Očekávání spojená s královstvím v mysli mnoha Židů v roce 30 po Kr. mohla být samozřejmě velmi odlišná od skutečného Božího záměru, ale Lukáš přesto uznává – stejně jako jeho Mistr – že židovská očekávání Mesiášovy vlády, která vystoupila do popředí při jeho triumfálním příjezdu, byla založena na řádných podkladech z Písma, ačkoliv tehdy Židé nedokázali porozumět tomu, co musí Kristus nejprve vytrpět, než vstoupí do své slávy.

Lukáš udržuje Království v naší mysli

Evangelijní poselství je na začátku uvedeno tématy týkajícími se Království a jimi též končí. V první kapitole Gabriel ohlašuje Marii, že její syn bude synem Božím a že bude sedět na trůně se svým otcem Davidem (**Lukáš 1:32**); v předposlední kapitole nám pak Lukáš vypráví o tom, co Ježíš řekl ukřižovanému zloději: „*dnes budeš se mnou v ráji*“ (**Lukáš 23:42-43**). Obojí se objevuje pouze v Lukášovi. Obojí staví království jasně do popředí. Ani mezi začátkem a koncem poselství se království nevzdaluje z Lukášovy mysli. Lukáš nám však dává pouze letmé náznaky toho, jak bude toto království vypadat:

- V kapitole 9 Ježíš slibuje třem ze svých učedníků, že okusí chuť království (**Lukáš 9:27-36**), a během několika dní jsou odměněni proměnou – uvidí Syna ve slávě jeho království. Jen o několik veršů předtím Ježíš jasně vyložil svým učedníkům svou nadcházející obět (**verš 22**), a to je zdůrazněno na hoře proměny Mojžíšem a Elijášem (**verš 30**). Proměna však bezpochyby rovněž posílila Ježíše pro výzvy, které jej ještě očekávaly: byla to ochutnávka „*radosti, která se mu nabízela*“, která mu pomohla vydržet muka kříže. Rovněž pomohla povzbudit učedníky a také nás v těchto vzdálených dnech.
- V kapitolách 10 a 11 Lukáše následuje po proměně ukázka moci nadcházejícího věku. Sedmdesát bylo vysláno, aby léčili nemocné a zdůraznili poselství, podle něhož se „*přiblížilo... království Boží*“ (**Lukáš 10:9**). Ježíš opět poukázal na to, že až Boží prst vyžene demony, „*zastihne vás Boží království*“ (**11:20**). To je praktická ilustrace výhod věku

království. Ježíš se samozřejmě nevydal na cestu, aby vystavěl Boží království tehdy a tam, ale byl schopen do jisté míry předvést některé z jeho přínosů.

- V kapitole 13 Ježíš zdůrazňuje, že království bude skutečnou entitou se skutečnými lidmi: Abraham, Izák a Jákob tam budou se „všemi proroky“. Nacházíme zde i náznak začlenění pohanů: „*A přijdou od východu i západu, od severu i jihu, a budou stolovat v Božím království*“ (**Lukáš 13:28-29**). Jejich přítomnost znázorňovala potřebu zmrtvýchvstání v těle, což bylo něco, což bylo jistě těžko přijatelné pro saduceje, kteří mu naslouchali.

Zatímco však tyto tři názorné ilustrace ukazují Lukášův úmysl neztratit z očí slávu a výhody budoucího království, většina toho, na co nás upozorňuje skrze učení Mistra, se týká *možnosti* vstoupit do království a *vedení* jeho budoucích občanů. To si nyní ukážeme.

Možnost a vedení

Farizejové, snad v naději, že Ježíš bezprostředně vyhlásí své království, se jej otázali, kdy království přijde. Ježíš zklamává jejich očekávání, když jim odpovídá, že království nenastane hned – jeho příchod nebudou moci vypožorovat v jejich době (**Lukáš 17:20-21**). I přesto však říká, že království je „mezi vámi“. Myslel tím, že království je spíše vnitřní zkušenost než skutečná politická entita? Samozřejmě, že ne. Chtěl tím říci, že ač království nepřijde bezprostředně, *možnost* království je na dosah. Stačilo pouze přijmout Ježíšovo učení a v příslušné době se Syn člověka *měl* navrátit jako král – bylo to jasné jako blesk, který osvětlí nebe od východu na západ (**verš 24**). Farizejové se bohužel této možnosti nechopili.

V kapitole 19 se Ježíš vrací ke svému poselství. Opět musí vyvrátit myšlenku, že království přijde vzápětí (**Lukáš 19:11**). Vypráví proto podobenství o hřivnách (**verše 12-27**), v němž šlechtic musí odejít do vzdálené země, než obdrží své království. Avšak Ježíš (alias onen šlechtic) očekával, že jeho služebníci smysluplně využijí času, kdy bude pryč: „*Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu,*“ praví. Zde se nachází klíč k tomu, co představují hřivny – jsou symbolem příležitosti sloužit Pánovi během jeho nepřítomnosti. Služebník, který svou hřivnu použil nejpłodnějším způsobem a obchodoval, až získal deset hřiven, dostává největší odměnu – vládu nad deseti městy. Ti, kdo obchodovali méně úspěšně, byli sice také odměněni, byla jim však svěřena menší zodpovědnost. Služebníkovi, který se svou hřivnou neučinil nic, ale naopak pochyboval o poctivosti svého pána, byla nakonec hřivna odebrána. Pokud tyto hřivny symbolizují příležitosti, potom nám Ježíš praví, abychom využívali příležitostí, které se nám naskýtají, abychom mu sloužili moudře a celým svým srdcem. Pokud tak budeme činit, příležitosti ke službě budou narůstat a stejně tak porostou i odměny věku království. Je pozoruhodné, že Ježíš nepředstavuje království jako dobu slastného nicnedělání, nýbrž jako dobu větší zodpovědnosti!

Když se Ježíš vydal na cestu ke kříži, jeho instrukce budoucím občanům království nemohly být jasnější: Pokud chcete mít naději na věk království, co nejlépe využijte příležitostí ke službě, které vám nyní Bůh dává. Lukáš ilustruje tyto instrukce v celém svém evangéliu. Dříve v téže kapitole uvádí příklad Zacheáše, jehož zbožné chování – přes jeho bohatství – bylo Ježíšovi zjevné i přesto, že byl ostatními považován za vyvrhele: „*Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův,*“ pravil mu Ježíš.

Další ochutnávka království

Když Ježíš vyslovil varování, že království nepřijde ihned, začal se připravovat na svůj triumfální vstup do Jeruzaléma (**Lukáš 19:28 a násl.**). Poselství pravděpodobně bylo všem jasné: zde je pravý Mesiáš, zde je zaslíbený král z rodu Davidova: „*Požehnaný král, který přichází ve jménu Hospodinově,*“ volali. Měli pravdu, když vyhlásili vládu Mesiáše, ačkoliv mnoho lidí v onom davu nechápalo, že potrvá staletí, než se král vrátí z „daleké země“, aby obdržel své království. „*Napomeň své učedníky,*“ řekli farizejové, avšak Ježíš odvětil: „*budou-li oni mlčet, bude volat kamení*“ (**Lukáš 19:38-40**). Přestože se slib příchodu království tehdy nenaplnil, Lukáš nám připomíná radost a královskou nádheru, která bude zjevena, až se Kristus vrátí. A my se můžeme přidat k učedníkům s pocitem očekávání a úžasu.

Paschový pokrm

O necelý týden později Ježíš a jeho učedníci slavili pokrm Paschy. Učedníkům možná začínala být zjevná realita nadcházejícího utrpení. Nálada byla ponurá, když jim Ježíš pravil, že již nepojí pokrmu Paschy, „*dokud vše nedojde naplnění v království Božím*“ (**Lukáš 22:15-16**). Kdyby si vzpomněli na podobenství o hřivnách, uvědomili by si, že k tomu dojde až v daleké budoucnosti. O něco později jim pravil, že se již nenapije nápoje z vinné révy, než přijde království (**Lukáš 22:18**). Okamžik zamyšlení by jim – i nám – prozradil, že zatímco Pánova poslední večeře odrážela jeho utrpení, také nesla (a stále nese) slib jeho budoucí vlády a budoucího sdílení hostiny s jeho následovníky. Jak nádherná vyhlídka!

Bratr Andrew Walker: Watford, VB 27.03.16